

Fallbeskrivningar från workshop - medarbetare

Lilian 74 år

Händelseförlopp 1

Lilian bor ensam i en liten lägenhet. Så vitt man vet är hon frånskild. Det sägs att hon har en dotter – men henne har hon ingen kontakt med – i vilket fall pratar hon aldrig om henne. Hon trivs ensam! Lilian är storrökare sedan många år. De senaste tio åren har det nog varit lite mer alkohol än vad som är riktigt bra.

Lilian har inte haft så mycket kontakt med sjukvården. Hon vill helst klara sig själv. Hon hade lunginflammation för tre år sedan, då fick hon penicillin, i övrigt är journalen tom. En dag hittar en granne Lilian på golvet i hallen – dörren står på glänt och Lilian är förvirrad och knappt vid medvetande som hennes granne säger till SOS alarm.

Ambulansen tar med sig Lilian in till sjukhuset. Det visar sig att hon har diabetes och nu låg JÄTTEHÖGT i blodsocker. Under vårdtiden konstateras att Lilian har diabetes, högt blodtryck, höga blodfetter och KOL. Det finns en anteckning om att Lilian är underviktig. Hon väger bara 53 kg på sina 172 cm. Eftersom hon ger ett enligt journalanteckningen "förvirrat intryck" gör man en MMT där hon får 23 poäng. Klocktestet är inte heller "perfekt". Eftersom Lilian var i så dålig kondition när hon kom in på sjukhus bedömer man att utredningen bör göras om och utvidgas när hon är hemma.

Sjuksköterska på avdelningen Lilian ligger på har telefonkontakt med biståndshandläggaren i kommunen. Hon berättar att Lilian accepterar tillsynsbesök och apodospåsar men inget annat.

Händelseförlopp 2

Kontakten med hemtjänsten är allt annat än lätt. Lilian vägrar ofta att öppna dörren när de kommer. Hon vill inte ha något säger hon.

En dag när de får komma in hittar de apodospåsar för flera dagar. Lilian är lite aggressiv i kontakten och tycker att de kan fara och flyga. Hon vill inte ha någon hjälp. Det står tomma ölburkar på bänken i köket.

Kommunens sjuksköterska gör ett hembesök. När hon kommer fram sitter den en lapp på dörren. "Läkaren och sjuksköterskan kan fara åt helvete" står det på lappen.

Hon lyckas ändå till slut få Lilian att öppna dörren. Lilian är snabbbandad och ger ett lite konfusoriskt intryck. Sjuksköterskan ser att det precis som hemtjänsten sagt ligger flera apodospåsar på bänken. Hon lyckas övertala Lilian att få ta ett blodsocker. 23,7 står det på blodsockermätaren.

Händelseförlopp 3

Ambulansen kommer till Lilian efter att hon själv larmat. Hon har uppgett att hon har ont i bröstet.

När ambulansen kommer fram tar de ett EKG som är helt invändningsfritt. Lilian säger då att det huggit till i bröstet en gång jättehårt. Hon vill absolut inte följa med till sjukhuset. Blodsockermätaren visar nu 25, Hb 160 och syremättnaden är god. "Det är ingen fara" säger hon – "Det brukar se ut såhär och jag mår bra nu".

Det här är fjärde gången som ambulansen är där på 3 veckor. Det är säkert att säga att det inte riktigt fungerar med nuvarande upplägg.

Händelseförlopp 4

Lilian har nu fått diagnosen Alzheimers sjukdom och hon försämras ganska snabbt både i sin kognitiva förmåga men försämras även i sin KOL. De senaste tre månaderna har hon legat inne 4 gånger och varit på akutmottagningen ytterligare 3 gånger på grund av sin KOL.

Man har på sjukhuset även behövt ge extra vätskedrivande eftersom hon nu även fått hjärtsvikt. Lilian klarar sig fortfarande hemma och förmedlar med all önskvärd tydlighet att hon absolut INTE vill till särskilt boende. "Hellre dör hon". De som träffar henne regelbundet upplever att hon känns mer och mer nedstämt.

Soheil 91 år

Händelseförlopp 1

Soheil är änkeman och särbo. Hans nya "dam", som han säger, bor på samma ort. Soheil är en glad spelevink med många vänner och ett rikt socialt liv. Varje vinter åker han och "hans dam" ner till sitt tidigare hemland och spenderar de mörkaste månaderna där. "Livet är för kort för att vara orolig och ha tråkigt" brukar han säga.

Hemma i Sverige finns två söner som båda är glada att pappa mår så bra och får uppleva kärleken även på äldre dar.

För tre veckor sedan hände det som inte fick hända. Soheils hjärtedam avled i en akut stroke. Soheil är förkrossad. Ungefär samtidigt har man på vårdcentralen uppmätt ett PSA på 58 och hittat ett hjärtflimmer, njursvikt och högt blodtryck. Som om inte det var nog så hamnar Soheil på sjukhus med influensa. När det är dags att komma hem är Soheil trött, nedstämd och med en tre sidor lång lista med nya mediciner. Tråkigt nog har Soheil nu också fått liggsår på höger skinka.

Händelseförlopp 2

Soheil är hemma från sjukhuset sedan två veckor tillbaka och känner sig ensam. För en vecka sedan började han känna sig yr och det blir bara värre och värre för varje dag som går.

Han är inskriven i den kommunala hemsjukvården, men det finns inget tydligt "uppdrag". Han tycker själv att han kissar oftare än vanligt och tycker att det kommer små mängder urin när han väl kissar. Idag ringde han själv till vårdcentralen för att få hjälp. Han säger till sjuksköterskan i telefon att han inte kan ta sig in till vårdcentralen själv – han är alldeles för yr. Han känner sig konstig i kroppen också, jättekonstig faktiskt när han tänker efter.

Han står på flera olika blodtrycksmediciner och även två värktabletter. Soheil berättar vidare att han tappat aptiten. Tidigare har han lagat mat själv eller gått till den lokala pizzerian. Nu vill han inte ens se maten.

Nästa dag ringer Soheil ringer sos på grund av sin yrsel. De skickar ambulans. När de kommer fram har Soheil svårt att stå upp på grund av yrseln.

Händelseförlopp 3

Soheil ringer åter SOS alarm efter att ha fått ihållande bröstsmärta en kväll. Det visar sig att han har fått en hjärtinfarkt. Han vårdas på sjukhus i några dagar, man gör en ballongsprängning och sätter ett stent men oturligt nog så har hjärtat minskat sin förmåga att pumpa blod rejält. Han har fått en hjärtsvikt.

Han erbjuds att gå på sjukhusets hjärtsviktsmottagning, men eftersom han bor nästa fem mil därifrån så vill han inte åka dit. Sönerna hör nu även av sig och tycker att pappa börjar bli lite "snurrig".

Han glömmer att äta och när de har varit på besök hos honom så tycker de att han luktar urin. Pappa har alltid varit så noga med att hålla sig fräsch och lukta gott.

Händelseförlopp 4

Soheil har legat inne på sjukhus för sin hjärtsvikt vid fem tillfällen de senaste 4 månaderna. Han har också larmat ambulansen ett flertal tillfällen och då framför allt varit orolig.

Läkaren på vårdcentralen tycker att kommunens sjuksköterska larmar för sent när Sune ökar i vikt och blir andfådd och kommunens sjuksköterska tycker att det är svårt att få tag på läkaren på vårdcentralen. Sen undrar man ju vem som ersätter Doktor Lisa när hon är ledig.

En gång hade sjuksköterskan minsann faxat en viktserie till vårdcentralen varvid den hamnat i Lisas fack. Lisa var då borta en vecka på semester... Skall det verkligen gå till så här?

Soheil själv är uppgiven och orolig. Vem tar hand om mig säger Soheil?

Oskar 83 år

Händelseförlopp 1

Oskar är 83 år och änkeman. Hans enda dotter bor några kvarter bort tillsammans med sin familj. Hon eller något av barnbarnen kommer ofta hem till Oskar för att äta mat eller bara umgås. Oskar är också med i det lokala Lions och har många vänner som han träffar regelbundet.

Oskar tycker själv att han mår ganska bra. "Visst har vi det väl bra" brukar han leende säga när han och dottern sitter i solskenet på altanen på sommarkvällarna. Oskars doktor på vårdcentralen kanske inte riktigt skulle hålla med om Oskars goda hälsa – även om hon tycker att det är bra att han mår bra och känner sig frisk. Oskar är 183 cm lång och väger 104 kg.

Han slutade röka för några år sedan men om sanningen skall fram tar han sig några tjyvbloss emellanåt. Sover dåligt gör han och har sömnapné syndrom. Men han vill absolut inte höra talas om "den där maskinen" som han säger. Han har också alldeles för högt blodtryck och står på en del mediciner för höga blodfetter, och även sömntabletter. Dessutom har han pacemaker!

Efter ett fall hemma som ledde till en höftledsfraktur blir Oskar beroende av hjälp från hemtjänst. En förmiddag när de kommer har Oskar jätteont i magen och säger att han "inte har bajsat på fem dagar".

Händelseförlopp 2

Oskar har fått laxerande läkemedel och har nu regelbunden avföring igen. Problemet nu är att han även börjat blöda ur ändtarmen vilket föranlett att läkaren på vårdcentralen efter sedvanlig utredning skrivit remiss för vidare utredning med frågeställning tumör.

Nu i veckan har Oskar tre besök inplanerade. På måndag skall han träffa diabetessköterskan på vårdcentralen, innan det måste han dit och ta prover. På tisdag skall han genomföra en undersökning av tarmen på sjukhuset och på torsdag skall han kolla sin pacemaker på sjukhuset. Om en vecka har han fått en tid till sjukgymnasten på vårdcentralen för att kolla sitt knä. Ja just det – hans recept är på väg att gå ut – så det måste han fixa också. Oskar har stora svårigheter att ta sig till vårdcentralen.

Utöver det här kommer det nu blod varje gång han torkar sig. Han är orolig och inte alls lika glad som vanligt. Det frestar på med alla besök.

Onsdag kväll ringer Oskar till 1177 och berättar att han haft lite feber (37,9) och inte kunnat kissa på hela dagen.

Händelseförlopp 3

Det har visat sig att Oskar har en tjocktarmscancer med spridning till bland annat lever och lungor. Just nu går Oskar på onkologen inne på sjukhuset och får behandling. Tyvärr verkar det inte som att den har avsedd effekt utan tumörerna fortsätter växa.

Oskar har gått ner 15 kilo i vikt. Han är ledsen och inåtvänd. Han har ofta väldigt ont i magen, mår illa och tycker att det känns tungt att andas. Man har kontrollerat blodvärdet på honom och det ligger på 75. Om fyra dagar har han ett besök planerat till onkologen igen. Han vet inte om han orkar åka dit. Oskar tänker mycket på hur det skall gå. Visst var det väl biverkningar som gjorde att han mådde så dåligt? Visst skulle han bli bra igen? Ingen hade ju i viktet fall sagt något till honom att så inte var fallet!

Oskars dotter ringer SOS på kvällen eftersom hon fått höra om Oskars låga blodvärde och tycker att han är lite andfådd. Ambulans skickas hem till Oskar. Det finns inget beslut taget om palliativ vård vad man kan se.

Händelseförlopp 4

Oskar blir allt tröttare och är nu nästan bara sängliggande. Han sover närmast 16 timmar om dygnet och några enstaka dagar orkar han komma upp och sätta sig i stolen. Han har fortfarande problem med smärta i magen och känner sig nu också andfådd.

Det har kommit en kallelse till diabetessköterskan på vårdcentralen igen. Han skall tydligen dit om 2 v. En förmiddag ringer Oskars dotter. Oskar har fått jätteont i ryggen och bara ojar sig i sängen. Dottern vet inte om Oskar har trillat, han brukar inte gå upp ur sängen själv. Hon är ledsen och gråter. Hon vill inte att pappa skall skickas in till sjukhus – han hade inte velat det själv säger hon.

Sjuksköterskan som träffar Oskar är sommarvikarie. Hon känner inte Oskar sedan tidigare och blir orolig för hans mående när hon träffar honom. Stämningen i rummet är lite kaotisk. Oskar skriker rätt ut, dottern, som ser helt slut ut, gråter och ute på verandan vankar en orolig vän från Lions fram och tillbaka och frågar

Greta 85 år

Händelseförlopp 1

Greta bor tillsammans med Kalle. De har varit gifta i 57 år och har tre barn tillsammans. Äldsta dottern bor numera i Tyskland med sin sambo och de två yngre sönerna bor i städer över 50 mil härifrån.

Kalle är 5 år yngre än Greta och för sin ålder pigg och vital. Han åkte Vasaloppet för fem år sedan och brukar promenera cirka 5 kilometer per dag.

Greta däremot är inte riktigt lika vital. Hennes minne började svikta för några år sedan. Kalle vågar lämna henne hemma själv under sina promenader, men i övrigt så är Greta beroende av honom för att dagen skall gå ihop.

Kalle hjälper henne med personlig hygien och det är också han som lagar maten och ser till att hon äter – det är så lätt att glömma. Hon är ofta orolig och sover dåligt på nätterna. Kalle önskar att hon kunde få lite "lugnande" för nerverna.

Greta är 171 cm lång och väger 75 kg. Hon har diabetes, högt blodtryck och benskörhet. Hennes venösa bensår behöver läggas om regelbundet. Hon har haft tre hjärtinfarkter de senaste 8 åren och står på flera mediciner för detta.

Händelseförlopp 2

Det är tisdag morgon. Kalle ringer till vårdcentralen och berättar att Greta är tungandad och har varit det i några dagar. Han tycker också att hon är svullen om benen. Sjuksköterskan som tar emot samtalet ser i Gretas journal att hon har flera mediciner som man ger till människor med hjärtsvikt. Hon ser också att det finns en sådan diagnos.

Hon ber Kalle kolla vad Geta väger, vilket han gör, och berättar att vågen nu går upp till 83 kg.

Dagen efter har Kalle ringt 112 som efter hans beskrivning skickat ambulansen. När de kommer har Greta packat en väska eftersom hon "skall åka till sjukhuset". Hon andas normalt, EKG ser bra, hon är orolig och svullen om benen. Det är fredag eftermiddag. Vad gör vi? Hur skulle vi vilja ha det och vad skulle då behövas?

Händelseförlopp 3

Läkare har gjort hembesök hos Greta tillsammans med kommunens sjuksköterska, hon har nu hemsjukvård. Man har tillsammans justerat Gretas mediciner och under en period gett extra vätskedrivande så att Greta nu väger 75 kg igen och inte längre känner sig andfådd.

Hon mår egentligen ganska bra säger hon. Kalle tycker däremot att det börjar bli som han säger "allt snurrigare i knoppen".

Greta kan vakna på nätterna och tro att det är morgon och dags att gå upp. Hon har också börjat klaga över värk i ryggen berättar Kalle och vidare att hon bara sitter i fåtöljen där hemma. Egentligen skulle han vilja få med henne ut på lite kortare promenader – men hon säger att hon inte vill. Värken i ryggen blir värre och värre. Hon har inte trillat.

En torsdagseftermiddag ringer Kalle till kommunens sjuksköterska. Han har precis ringt ambulansen för egen räkning, han har ont i bröstet och ambulansen på plats säger att han måste följa med in till sjukhus – de har konstaterat att han har en hjärtinfarkt och kommer troligen bli kvar. Kalle gråter – hur skall det gå för Greta?

Händelseförlopp 4

Kalle är återigen hemma är pigg och har ork. Han kollar nu vikt på Greta en gång i veckan. För en vecka sedan ringde han 112 som skickade ambulans. Greta var då andfådd och lite yr. Kalle ville att de skulle ta med sig Greta till sjukhuset. Han var orolig för att Greta skulle bli "jättesjuk" därhemma.

Några dagar senare ringde Kalle igen till 112 och ambulansen tillkallades. Egentligen var ingenting förändrat visade det sig när de kom hem till Greta och Kalle.

Dagen efter kommer sjuksköterskan från kommunen dit. Greta väger nu 80 kg och är lite lätt andfådd när hon rör sig. Kalle säger att vikten för två veckor sedan var 75.

Han är orolig och gråter när sjuksköterskan kommer dit. Han vet inte om han orkar mer nu.